

DŁUŻSZE FORMY ZAIMKÓW

OJ CZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

Dłuższych form zaimków: MNIE, TOBIE, CIEBIE, JEGO, JEMU powinniśmy używać w pozycji akcentowanej, czyli na początku lub na końcu zdania albo gdy pada na nie akcent logiczny, np. Oddaj to jemu, a nie mnie; Jemu to oddaj; Ale ona lubi jego, a nie ciebie; Czy to tobie przydarzyła się ta przygoda? A więc ciebie tam nie będzie...; To mnie zawdzięczasz te dwa dni wolnego! Natomiast w pozycji nieakcentowanej, czyli w środku zdania, używamy form krótszych: Zawdzięczasz mi dwa dni wolnego; Podaj mi, proszę, ten folder; Skąd wiesz, nie było cię tam przecież?; Oddaj mu to! Naprawdę przydarzyła ci się ta przygoda? Lubię cię; Nie lubię go. Wprawdzie dłuższe formy zaimków są przeznaczone właśnie do tego, żeby używać ich na początku i na końcu zdania, nie oznacza to jednak, że każde zdanie rozpoczynające się dłuższą formą zaimka jest właściwie skonstruowane. Nie należy bowiem w ogóle umieszczać zaimka na początku zdania, jeśli nie ma po temu wyraźnego powodu. Zaimek umieszczamy na początku zdania tylko wtedy, gdy naprawdę chcemy go zaakcentować, bo wymaga tego sytuacja - nasza wypowiedź jest na przykład częścią dialogu, przedstawiamy swoje lub czyjeś stanowisko w jakiejś sprawie, nie zgadzamy się z czymś zdaniem etc. Niepotrzebne lub zbyt częste używanie na początku zdania zaimka 'ja' (np. Ja w to nie wierzę; Mnie to nie przeszkadza; Mnie się to nie podoba; A ja wolę kolor czerwony), świadczy o zarozumialstwie czy megalomanii mówiącego, zbyt częste używanie zaimka 'ty' w pozycji akcentowanej może z kolei nadawać wypowiedzi - w zależności od jej sensu - ton nieukrywanego pochlebstwa lub - odwrotnie - utyskiwania, wyrzekania na kogoś. A warto mieć zawsze w pamięci Norwidowe „Odpowiednie dać rzeczy - słowo!”...